

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૦૦૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ખુરશીદ જહાંગીર

વિષય ૬૪૬૮:૨-૪ ૪૫૮

આચ્છે ચોપડી ઇન સન ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટ પ્રમ.લે
રજીસ્ટર કરાવી છે.

બનામે ખુદા.

૨૦૦૭

પુરશાદે જરનીઆર

ઉર્ફે

ફસાનએ અખયખ

બાબ પહેલા

(૧)

બો માથીઠ શાન બ્યાન દીખલાઈ,
નુરાની લાસાની દીલજની માની તેરી ચકતાઈ.
હુરપરી ઝીલમાં ઇનસાં બનીબનબનામન ભાઈ,
મખ ખુશરંગ સંબાહત ખ્યારી સુરતજુદા બનાઈ,

(૨)

દીલજની તું લાલાની હુરો બન પરી,
શરમીન્દા હંએ સબી હુસ્નો ખુખીમે,
નજર પડત પરમલા કમર કલકાર જલા,
માહમે દાગ હય, મેહરમે આગ હય.
કુલમે ખાર હય, અખય સખમે હય,

(૩)

હો ઘેરા ઘેરા પીટા પીટા સીધા હો મુખા,
કે જુને ધુમે લાતોડે એહ કુખીલ હય જુખા,
એ તોખા / ખા દહયા દહયા મહયા મય મુખા,
અબ છોડે / રો જુતા મુજકો જાને દો. મુખા.
અરી પીટા / રો પીટા અબી પીટા રબી પીટા,
ન શીર અવરી કજ મુજ કરે હમસે કબી પીટા.
“મલા ખાલા બહોતા અમ્હા મયલેલુંગા ચેહ સખમદલા”
લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા લગે જુતા.
“જબ મય દાંબ પાઉંગા તુમ સખકો નાચ નચાઉંગા.
એહ ચટક મટક સખ જુલાઉંગા.”

(૪)

હાશખ્યા સીતમગરા મહેલકા તુ કોન હય,
સખો ફરાર લે લીઆ સચતો ખતા તું કોન હય.
દેખનેહી દુડક ગયા પહેલમે મુર્ગે દીક્ષ મેરા,
હુર હય યા પરી સનમ નામે ખુદા તુ કોન હય.
બેદ તું આપના દેખતા અમ્હાકે ખુસ્તા હાલકો,
ખહેરે ખુદા ન રાજુ દીક્ષ હમસે છીપા તુ કોન હય.

(૫)

ચાન્કે ધર ચલ જાએ તીહર ખનકાદે નગરીયા,
જાનકે ધરદી ખજર ખતલાદે.
સાચ જુગ ચલકે રમર ખતલાદે,
દીક્ષમીલકે સંગ જાના, જહાસે વે હયાના;
પરીકો લે આના, સદર ર ખાપે કમરીઆ.

મયાના મધમાળન ઉધમ ન અધસા,
 મયાના મધમા ન મયાના ઉધ ઉધ,
 મધમા ન બેસો જોઈ બનાસો મય તેરી દીલખર તુ યાર,
 ધડી જાના જાની, ધડી આનાકાની, ધડી બેસાખાજી,
 ધડી હીલાસાજી ધડી હોનારાજી, કહો આએ કુજી,
 ધડી હમ તુમ કરે મીલકે પ્યાર
 ન મેરે જોઈ ન મેરે લડકા અલ્લાહસે નાતા મુદામ.
 કરો હમસે યારી, મય હું તુજસે આરી, મય હું તુમપર વારી,
 હાય કયસે પ્રારી, ગલે મીલજા જાની, નહી મેરા સાની,
 મેરા દુગ્ધીસે હય બસ સલામ.

એજ મીયા જાનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
 છોટે પમર ઉઘાનેવાલે સીટ સીટ સીટ,
 જુરા ઠહરો સાનવાલે, લબેજાંબે કાનવાલે,
 સુનો નજીજાનવાલે સીટ સીટ સીટ.

ચલો ફાંખસત જાવ, જહાં પતા તુમ પાવ, ઉસે હુંડકે લે આના
 ગીર્વાં દેર ન લગાવ ખુશરો ખુશીસે શીર આવ, કહી આપ ન;
 જો જાના;
 કહી કરો ન કુશામ, બને તાંકે ન વોહ કામ, નહી લોટકે ઘર આના;
 જો અબ આખરી સલામ, મેરા બૂબો ન કલામ, કહી રાહમે
 મીલ જાના—“જામ,—”

(૯)

સનમકા તુર દેખા હય ખુદાકે તૂરકે બદલે
 હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચેરાગે તૂરકે બદલે
 જો દેખેગે તેરે હુસ્ને બહા ખારાકો મહેશરમે,
 ખુદાસે ભોગ માએગે તુજહીકા હૂર કે બદલે,
 અનબહુકે ચવનુ લખપર અન્સ મહયુમગરીહો,
 ચહડાએ દારપર મુજકો અગર મનસૂરકે બદલે.
 પસે મુરદન અગર ચારો મયરસર હોતો રખદેના,
 ફૂ ફૂનમે ખાકે કુએ દીલરખા કાપુરકે બદલે,
 ખુતાયા ધશકે ખુતમે ધસ ફદર સખ્તી હાથ હય,
 કે પહેલુમે હય એક પત્થર દીલે રંજૂરકે બદલે.

(૧૦)

પ્યારી શાહજાદીકી સવારી આધરે,
 શાદાન અલીશાન હરઆન, ગુલશનપર ફરમારવાઈ
 બાદેસખાને પુકારદીયા, સયરઆતી હય કરનેકો ધસ ચમનસે ગુલર.
 તમઆરી હય મુખમુ, ગુલકારી હય મુખમુ. રંગ હએ રંગ
 કએસી બહાર હય, જંગલ લાલાનૂર હય,
 સખનૂ આશકાર હય, શાને કીરદેગાર હય; આ—

(૧૧)

ફરમાઓ શરમાઓ નહી અબ હબરત સરવર હાં,
 કોન હય વાહ તૂમને જીસપર તનમન ડારો વાર.
 ધંસકે દામે ધરકમે અબ છુટના હય ફુશવાર,
 ધર છુટા દર છુટા હયરાન હો ખનખન જાનસે હરકમ
 પુરજામ દીનસ્તીયાં.

૮

(૧૨)

ખાતોમે ખાતોમે માત કર ઝાલા ખારી અખીયોમે જાડુ લાસ;
ખડે આમીલ હો કામીલ હસતાદગ.
અજી વાહ સાહેબ મય હું તુમસે કમતર.
હસતાદે કામીલ હો તુમ મુજસે બહડ કર.
દીલમે ગાએરોદી લગી હય મુંહસે મહેરકી ખાત.
ચાર દીનકી આંદની હય શીર અધેરી રાત.
તોપે વાફ તનમન, ખારી જાન સદા,
દીલમે તુહી મહેરે મુનબર હય રોશન.

(૧૩)

જારકે જામ સાકીયા પીલાના શાદીયા મયાના મીલકે સંગ,
સોહાના સોહાના અજબ રંગ શહના પએમાના જમા આહંગ,
તેરાના સુનાના જગના જાનના પુશીકા જમાના હય જાનના સંગ,
જમાના રંગ જાનાના દંગ દીખાના દંગ આજા,
હા, અમન અમન બજમે અમન દીલ હય મગન ફલનકા]

(૧૪)

અક્ષે મોહિ છાંડકે પ્યારે,
જીજબ પડા અજબ જાડા ફલક ગીરા સરપે સીતમકા
મોહિ લુલ ન જાનાજ ખબર રહે નજર રહે ચાર પ્યારકી,
તોરા જાના જાકા જાના તોહે જીના મોહે જાના હાય હાય હાય
અમન હય ન જાનમે અમનમે અમદમકા હો સદર મેરા.

(૧૫)

ઓ જાના, દીલસે જાના તેરા મરજાના પડા પુ પીના
શામખાના દીલોજાનકા.

૬

જો તું મને હમકો ગમદીયા, સો હમને દીલમે રખ લીયા
જો દીલ તું મકો માદ હો હુસુલ સખ મુરાદ હો
રખસત અય દીલસીતાને મન, જુલ ન જાના જાનેમન
હનેશા રહેના શાદમાં; જીતી રહી તો મીલજના

બાબ દુશરા.

(૧૬)

અલા હય જો દીલે રાહત તલખ કયા શાદમાં હોકર
જુમીને કુએ જાના રંજ દેગી આસમાં હોકર
કીયા ગાયરોંકો ફતલ ઉસને મુએ હમ રશકે મારે
અજલબી દોસતો આઈ નસીબે દુશમના હોકર
અસર બાકી રહા બલબે શબે પુરકતકી તારીકી
ચેરાંજે રોજુસે શોંખલા નીકલ આયા ધુઆ હોકર

(૧૭)

હુવા દીલ તંગ બતંગી શીરં દર દર મારા
ઉધરે બહોત સર મારા ઉધ ઉધ ઉધ
પ્રખર ન કુચ્છ સુની હયજન પર બની ઉધ ઉધ ઉધ
સરપે સીતમ દીલપે અમલ લખપર દમ ઉધ ઉધ ઉધ

(૧૮)

અમકત કુદરતકી સફાઈ, શાને ખુદાઈ દીખાઈ
પરખતકો કરકે રાઈ છોટકો દી બગાઈ
જો મૌલા જો મૌલા તુ મૌલા તુ અમાલા
મુખમકા કીરતાર તુ તેરે સીવા મેરે હાતા નાહી

અમા હ દે રહા

તુ સખ પરતવાના કાઠીર કુધયુંમળનતાહુતેરીશાન
 યા કરીમ મીટાના બીમ બનાના
 ગાલીબકર દુસ્મન પર માલા શરમીંદા મતકર ધસ
 ફરાર ચાહસે હો અરસુંગર કુત્તા

(૧૯)

કીસ કાતીલને તુમકો મારા કીસ ખંજરસે દીલ હય પારા
 તુમ આહત કીસકી કરતે હો કીસ જાને જહાંપર મરતે હો
 જુહીર કીજે મહીર કીજે ગુન સારા
 કીસજ દેખા બાલા હય કપસા ખુબીવાલા હય જીસને જાદુ
 ડાલા હયે
 મુરજ યા મહપારા હય યા દુરાની તારા હય બતલાએ
 ગર યારા હય

(૨૦)

મારા, ચીતવનકા ખંજર હય દીલમે તુમને
 ખીયાલ કરકે પહોચાનો ખીસમીલ, અપના કીસકા હય યેહ નકશા
 ચશમ દીખાકર જબજરી એહી કાતીલ હય બન્દેહા

(૨૧)

કયેશી દીટાયકી શાન હારે તોર
 દીખલાએ ગુન સારે તુમ બડે કડે નીડરવ
 તેહારી નજર ખુરી હયે ગજબકી દીખાઇ બેરા બેરી,
 હાત દીયા તો હંગમી પકડકર પહોચા પકડા કીની ખુવારી મોરી=

(૨૨)

કહાં તેરા હય ધ્યાન હલકત દીવાના ખના ગઈ
 કયસી તુમહારી શાહજી કી શાન હયે, અયસે શુમાન નહી કરતે
 મુલતાન
 હોકર ઇનસાન નહી ખનના નાદાન, નહી કરકે એહસાન
 કરો અયસા હયરાન, મેરા ખોયા અવસાન, કયસી એહ જીભે સમા ગઈ

(૨૩)

પરી તુમજો ખને રખ્યા હમકો દીવાના ખનાકે
 ગઈ શાહીકી શાન, હુવા જોરે પ્રમાન, તેરા શયેદા અય જાન
 મહાં મય હું ખના, કરે શહાના ભુલાકે=
 હુવા જીસપર કુરખાન, કરે ઉસકો હયરાન અજીઠોડો એહ ધ્યાન
 જર માનો કહા, શાહીકા મુજહા સુનાકે

(૨૪)

આએ વોહ એવ.શ મહાં ઉસકી બલાકો કયા ગરજ
 જાએ દરે કુમુક્તક મેરી દોઆકો કયા ગરજ
 માતકો અય દીલે હોજીં આર બહાને હંય મહો
 આએ જો ઉસકે હાતસે મેરી ફજાકો કયા ગરજ
 જોખન ખીતા જાત હય આર પીતમ નાહી પાસ
 નયના નીરખત હય ડગર કે પી મીસનકી આસ.
 ઉસકી ગલીસે આય કયું વુકહતે જુલ્દ, લાએ કયું,
 મુજકો સપાસે હય ઉમ્મીદ મુજસે સપાકો કયા ગરજ
 તનમન મગરો જલ ગયો હીરદે ખીય ભાગી આગ,
 શામી જીનકે પાસ હય તો ધન ધન વાકે ભાગ.
 જખકે વોહ ખાનએ રકીખ ખાનએ ચારસે ફરીખ,
 લાએ જો મેરી રાહપર રાહતુમાકો કયા ગરજ

૧૨

(૨૫)

મેરી પ્યારી આજીવ બડા કારસાજી હય આસ પુરન હોવે
 બેનસાજી હય શની,
 કુવા કયસા એક હાલ રંગ ટંગ દેખતુ, નહી અવસા તુ રંગ
 ધરિક કરકે પાન યુ;
 બેકલ હાય કયું બનીછ.

(૨૬)

મીત્રે જે દીલઆરા વોહ પ્યારા મેરા પુરા અરમાં હો સારા
 રાહત હુટે અશરત હુટે નેઅમત હુટે દવલત હુટે
 અયવાન હો ગુલશન પુસતાન હો બનમન શાદાન હો તનમન =
 હો મર આના જનાકા ગાટ જાએ શમ હીજરાંકાં
 મય શુન માનુ દૈરાંકા તોર હો ધશકે દરમાંકા
 કામીલ પ્યારા સુવતકા માધવ હય દીલ ઉસ જાંકા
 પાવન તીરે મીનુગાંકા પુરા અરમાં—

(૨૭)

આલમમે હય ખુશી સારી પયસેકી, બાબામાઈ બેટજી પ્યારી પયસેકી
 જીવંતપ્યારી ધનુજતદારી પયસેકી, બહાદેરો વહાં મારામારી પયસેકી
 પયસે લાના જયસે પાના દુઃખ બિડાના સુખ બિડાના
 સર કટાના જીસે જાના તપ હો આના પયસેકા.
 કયસી ખ.રી જો લાયારી ખીદમતગારી તાબેદારી
 અચો મકકારોસે કમાના પયસેકા
 અદનાઅલા બનીઆ લાલા મેરા કાલા બચ્યા બાલા.
 દેખાબાલા સબકોવાલા વોહ દીવાના પયસેકા
 જોટામોટા અચ્યાખોટા કાલુખોટા માથીલોટા,
 કુડીસોટા ખીના ખાના પયસેકા

(૨૮)

નાગર આમ્હની રે મીરજી નાગર આમ્હની
તેતો પરે સરક જી માર મય તો નાગર આમ્હની
ચલ લપક અપક ઘોઘાં મય તો નાગર આમ્હની
ઠાકરકી પુળ કરે મય નીત હઠ કરે અમ્હનાન,
મયતો જાતણી આમ્હની રે ઠોડો મુસલમાન રે
મત ધરમ ખીચાડો અરે હારે ના પલ્લો છુચો,
મીરજી નાગર આમ્હની

(૨૯)

દરોગા દીલ મીલેકી ચારી, તેરી ચારીને કરદી ખુવાસી=
હમસે દરોગાજી રહે હો કાહે, ચારી વારી તોરી વારી ફખનપર=
આસ નંનદ મોરી દેખતો જંદ હો, ગારી ગારી ગારી મોહે
ગારી ચલનપરજ

(૩૦)

જીસકા જાની જુદા હો જાવે, હમ આશકકો નીંદ ન આવે,
આશ જોખનવા પ્યારી મુરતીયા, દેખું તો જીયા લલચાવે,
સો મોરી જાન=
હંથી અઠરીયા ચન્દનકી ખરીયાં, ચહકુ તો જીયા ધખરાવે,
સો મોરી જાન=
મહેરાસા કુવા પતાલ જલ પાની, બહાં તો જીયા ધખરાવે,
સો મોરી જાન=

(૩૧)

મોરી કદર ન જાની ગંવાર, તોરે ધર ના રહેનેકી,
વતો કરે મેરે ગાડી હો ઘોડે. તોરે ધર કાની ગમખ્યાબી નાથે=

હુતો કહે મેરે લાલુ પલંગ હયે, તોરે ધર દુટી ખટોલીયાબી નાયે
હુતો કહે મેરે શાલુ દોશાલે, તોરે ધર દુટી કમલીયાબી નાયે=

(૩૨)

હુંએકા ગાડી હડાયે લીએ જાએ,
ચયેસેકા લાબી શીરંગીઆરે બાબુ
જાત નહી દેખે જમાત નહી દેખે, એકહીમે સમકા બીઠાયે લીએ જાયે
હીંદુ મુસલમા બંગી ચમારસે ટીકટકે રૂપએ ગીનાયે લીએ જાએ.
દીલ્લી શહેરસે ચલે જો મુસાશીર, અંબઇ, કલકતા જગાયે લીએ જાયે,

(૩૩)

સધયાં મેરા ખનીયા મય ઇતવાલી
મેરે સધયાંકા હંચી ફકનીયા, સધયાં બેચે લવંગમુપારી
મય બેચુ ધનીયાં, મેરી મા બેચે ધનીયા, તેરી મા બેચે ધનીયા=
મેરે સધયાંકા કમખી એક મુઝી. લાયા હય છુડલાપેમે=
મેરી સોતનીયા, મેરી માકા સોતનીઆ, તેરી માકા સોતનીઆ
દીલ્લીશહેરકી સીલા સલોટી, રગડકે પીસુંગીમય મસાલેહલદીયાં

(૩૪)

મુખારક હો શાહા જશને મલુકના મુખારક હો
શરાબે શાદમાનીકા એક પયમાના મુખારક હો
હુખારા ઇસ ગુલીસ્તાંમે ખહાર આના મુખારક હો
ખુશીસે સુરતે બુલબુલ હમે ગાના મુખારક હો
બીન શહેજદીથી ખસ્આદી અબહુશ શાદી ધર આબાદ
હયે માહપારા અંબુમન આરા કયેદે જાદુસે આબાદ
ખરોજુ ઇંદિસે શીરોજુ હો નોરોજુ મુલતાકો

પ્રલાહી જાવેદાની અપસ રોજ આના મુખારક હો
મંચી હયે છુમ એહ હરમુ જહામે જાને વાલમકા
તીલરમે સેહરો જાદુપર રતેહ પાના મુખારક હો

(૩૫)

દુલા દુલનકી મુખારકબાદી ગાઓ શાદી શાહેજાદીકી
હય, કયા પ્યારે પ્યારે દીલબરપાઓ
બા.જે જહામે કઓનો મકામે દુલ ખીલા હય શાદીકા
તનમન બનબન ગુલશન દુલા કલીયા ખીલીયા
હંસીયા ખુશીયા રતીયા કટીયા સખીયા બાદીયા
હરીયા ભરીયા શાદીયા રચીયા.

(૩૬)

આમે પ્યારે જાનો દીલબર શાદો ખુશતર ખીલી દુલવારીયા
ગુલ ખીલકર સારે ચમકે, ગુલશનપર તારે ચમકે,
જાગે જાગે જાગ જાગે ખુશખુશે ચમનકે શીર નામે સીરસે,
નાચો સખી છુમ છનનન છુમ છનનન છુમ છનનન છુમ છનનન
છુમ છનનન છા

તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા,
તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા તત્તા થઈ તત્તા,
ચાયા ઢંગ નયા, હોહો રંગ નયા, બાજો ચમ બાજો, સારે સંગ.

નાચે, છુમ છનનન,
છુમ છનનન સાનીય પધતી, રેસા રેસા નીચ તમગ ? રંગમ,
ધપધપ મગ રાંદેમરા,

બાબ ત્રીસરા.

(૩૭)

સચ બચન ક્યોલ મોલાકા હય ખાલીક એ ચાલમકા સુન સખી
એ જમી ફલક હય સારા ખાકોલ થમા બે થમકા, સુન સખી
એહ જુખાં હય સખસે ચાલા હય શરફ એહી આદમકા, સુન સખી
આસરા કોલપે બરા ખાતકા ખરા સાચસે બરા બુઠ્યોલ ખાલા સમકા

(૩૮)

બચસી બનતી હોજી મેરે આગે બોલીલાલી હાં
બચસી રંડી અપને આશકકો કુમલાનેવાલી હાં
નાદાન ન મુજકો જાનો મેહેમાન હય યેહ પહેચાનો
હોજી ખીસ મીલાહ તર માલ એહ હાજીર અખ કયાદેરી હાં
આધે ધરકી માલીક તુમ હો અખ તો હમસર મેરી હાં

(૩૯)

કીસ બનમે યહાં હમ આઝે
દીલ ઉઘાસ છયા બેકલ હય અજ દાય બહન
સખખ ન જાનો દીલ કાહે બગા હય હવરાન
ખોશ ખતરશામો સહર પેશેનજીર હાગા એહ સામન
બદનીશાન હય યેહ જાન કપસા દશત બેઅમન

(૪૦)

એહ બનીમાં તજ બનીયાં સીનમગર મતકર બદજીવીય —
પડે તોરી બદચનપે રખકા રાજીબ
ગારે બજલી રબાસે ન દયુ પુજપર

દૂર દૂર ખદકાર અલગ હો ધડકત મેરી છતીયાં.
કુટે નયન તોરે કોર નજર હો કર નહી દુરગતીયાં.

(૪૧)

હાત મન્દા નાહી લગા મુરજાર મુઝે હટ દૂર જૂરા
હમીનયનકી ચાલ ચલા નહી કસે મગા તુ હય કચ્ચોન બગા,
ખાંજરસે સર મેરા હિડાચે, પુરજે પુરજે તન બન ગચ્ચે
જાન ન હો તબ બસમે જાચે, ખાક બનુ પર પાક રહુ.
દીલ ચાક તેરા નાપાક જલા

(૪૨)

હાં રે મકકાર ખાર નામપે શીટકર માર તેરે,
હંચ ખારજાર તેરે સબ કારખાર તેરે
અધપાર મકકાર પયરજારકી માર—હાં
અરે ખુદસર બદઅખતર તુ હય તુજપર ચલ હાં મર
મુજ ખેદમાન—નીડર નીડર ધધર ઉંચર કરત ગંજુખ ફેદ

(૪૩)

તેરીગફતલતકી તજ અય નાસજાઇ હો ગર્હ
કચ હુચા ગાશીત જે દુશનનકી ચહગર્હ હો ગર્હ,
અંકલકા જોહર ગંવાકર આપ પત્યર બન ગયા,
જો મીલા મર મરકે હિસસેબી જુદાઇ હો ગર્હ.

(૪૪)

તે મબન ખુદાકા સાંઘ કર લખન ખુદાકા, બંદે જપ સાહેબકા તુ કરશે.

ધ્યાન દેખાન હરદમ કર હીરદે ખુદા ખુદા જપો જપો
 રથન દીનન અપન બાનન સુપરન મર્ત મર્ત કરત કરત,
 સુખ રંપેર દુઃખ નંકે તજ ઝંઝડ સખકા છોડો જહાંકે ધંધેકો,
 જપ હરીનામ હરધડી, જીતસે હો પરસન હીરદેગાર
 સખકાવાર, મદગાર, સકતગાર, નીરંકાર, દુખનવાર રયામી
 કમ જો તેરો દમ જાવે, ધનકા દામ કામ કુચ્છ નહી આવે
 તનકો માર, મનકો માર, જોડત સર ફોડત ધનકા ધ્યાન,
 તજ નાહાન, કહેના મૂન, ગર હય ગ્યાન, રખકો,
 મેહરખાન, સચ્ચા, આદમ અદમકા દમ જાર
 ફાંતી જગત જુગત, નેકા ચલન સુખન, પાવે અમન અ
 મન જરા બારે બાર છોડો દુનીયાકે ચંદ જોરખ
 સમજ મુરખ, પદમન રખ, અપસ દસત જગત હં
 સકત ચલન, કુચ્છ દા ધરમપર મન ધર લે, જપ સાહેબકા તુ કં

(૪૫)

રખ ગમ સાગ દીલસે ખીટાને
 રંગે મેદન દુખ જાએ મનસે બા મુરાદ કર ચમન અપશ
 આસકો હરખર લાએ પીવારે, સનમ તેરા મીલ જાએરી
 મતકર ખીમ ખાનસીમ સનનનનનન
 સનનનનનનન કુલાએરી રખ સનનનનનન કુલાએરી, ચમન
 ચમન બન કુલ ખુતામે, દીવખર સરવર જહાનીકા, રહે સદા
 સુક્તાન જુશાન જાન સુક્તાન જુશાન જાન
 ફરજાન, સદાન સખી મતલબ દીવકા તુ પાએરી—

(૪૬)

મરે ક્યું હય બસરે ગમસે સમઝ પહેલે ક્યું ન આઘ
 એહ સુસીખત સરખે અપને હાથોં તુને હાથોં,

હાંસમે આ સુધે ખુબ ક્યું તુંને અપની ગવાઈ
સ્વપ્ન કરે યું મર ન કરે શમસે પાએ રેહાઈ

(૪૭)

એક ધડીમે ચીતસે સુલાઈ,
તોહે યુગીરેતે રીત ને બતાઈ
વોહી હય રાજે ઉકડા કુશાઈ,
લીખી હય શક્તે દરે રેહાઈ.

(૪૮)

મહાપારા	દોબારા	હમારા	મીલા
તોપે	વાઈ	મય	દીસોબન બનેબન ! મેરીબન
શમ	ખાશા	દુખ	ઉડાયા દરબાન
ધુડાયા	મીલાયા	રહાયા	દરબાન

૧ બની અનબની, બનીથી નાદા રીસે આશાની
જ્યા બનીથી બેબા, અયસી હોગી હયરાની, બને શાંત યજ્ઞવાની

(૪૯)

ઉગા ચંદર ખુશીકાજ કીધરસે એ બનેબાં
તોરી લેજી બલએજ એ બનેબાં
મરં બલકતકી મારીજ, કીધર.
દેખા એહ બનીસારીજ, એ બનેબાં
બહાં તનમનસે વારીજ, કીધર

જાહેર ખખર.

નવી આલેક્ઝાન્ડ્રા નાટક મંડળીમાં મલતી વેચાતી
ચોપડીઓ.

	રૂ.	આ.	પૈ.
દિલ્લેશ...
તાજેનેડી
ખુરશીદે જરનીગાર...
સીતારએ મંગરેલીઆ
અલાહીદીન
અલીઆબા-આલીસચોર
આબે ઇબલીસ
અખતરે હીન્દ
લાસીરે ખાખ
સુલતા શરીફ
ખીમારે ખુશખુલ
લીલરમે સુલયમાં

જપતી ચોપડીઓ આંદરોડ રોખલ થાયેદરમાંથી હંમેશા મળશે.

